

Ľadová Doba

Mária Čírová

Keď v duši udrú mrazy,
každý z nás to raz zažil,
počasie sa hneď kazí.
Chladivá realita, ostrá je ako dýka,
Ľadovú srieň už dýcha.

Aj mňa sa občas týka kalamita,
niečo sa s láskou stalo,
v záveji ju zavialo.
Obaja sme bez nálady,
kým neroztopíš ľady,
dovtedy naša prvá,
Ľadová doba trvá.

Mráz kvety lásky spáli,
nám tu v polárnej žiari
stuhol aj úsmev na tvári.
Skrehnutá bez vírazu
z ničoho len tak zrazu,
stojím na okraji zrázu.

Aj mňa sa občas týka kalamita,
niečo sa s láskou stalo,
v záveji ju zavialo.
obaja sme bez nálady,
kým neroztopíš ľady,
dovtedy naša prvá,
Ľadová doba trvá.

(stále trvá
Ľadová doba trvá)

Keď v duši udrú mrazy,
každý z nás to raz zažil,
počasie sa hneď kazí.
Chladivá realita, ostrá je ako dýka,
Ľadovú srieň už dýcha.
Stále trvá, Ľadová doba trvá.